

Սգոտոտի 9-ին առաւօտեան 7 ժամին վարդախոյից (տիֆ) կնքեց իւր մահկանացուն 6 օր անկողնում պառկելուց յետոյ Ս. Էջմիածնի ճեմարանի Զ-րդ դասարանի ընթացաւարտ աշակերտներից մէկը—Շուշեցի Տիգրան Ճամհարեանը: Հանգուցեալը Շուշու թեմական դպրանոցի գաղթնթացն ուսարեւոյ՝ անցեալ 1890/91 թ. ուսումնական տարուայ ընթացքում մտել էր ճեմարանի Զ-րդ դասարան իր ուսման ընթացքը շարունակելու՝ Մեծապատիւ Ճամհարեան եղբարց հաշուով տակոյն անգուլթ մահը թող չը տուէր խեղճին իր նպատակին հասնելու և իր ծերունի ծնողաց թեւ ու թիկունք լինելու: 21 տարեկան հասակում վերջ տալով նորա կեանքին: Հանգուցեալի գիւղը 1 օր Ս. Գայանէի տաճարում մնալով, Սգոտոտի 10-ին ս. պատարագից յետոյ հանդիսաւոր կերպով ամիրտիութեցաւ Միաբանութեան գերեզմանատանը: Եկեղեցում վաղամեռիկի գազալի վերայ մի ազգու և սրտածմիկի դամբանական խօսեց Գերապատիւ Սուքիաս եպիսկոպոս Պարզեանցը և հանգուցեալի աշակերտական բարեմասնութիւնները միասմի թուելով, Աստուծոյ մխիթարութեան հոգին հայցեց վաղամեռիկի ծնողների համար: որոնց միակ արու զաւակն էր հանգուցեալը: Խոյ գերեզմանի վերայ հանգուցեալի գաղթնկերներից մէկն արատասանեց նոյնպէս մի սգալի դամբանական և այգալիսով սև հոյը իր ծոցն առաւ թշուառ երիտասարդի մարմինը:

Տէրը լուսաւորէ նորա հոգին և մխիթարէ նորա ողբացեալ ծնողներին ու ազգականներին: